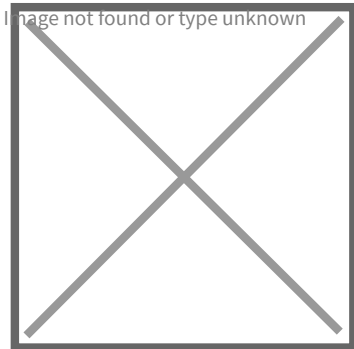

Parrotia persica

Hoogte	7 - 10 (12) m
Breedte	10-12m
Kroon	afgeplat bolvormig, halfopen kroon, grillig groeiend
Schors en takken	lichtgrijs, met paarsbruine vlekken, takken olijfbroin
Blad	ovaal tot omgekeerd eirond, groen, rand purperrood, 7 - 10 cm
Herfstkleur	geel, oranje, rood, purper
Bloemen	kleine bloemhoofdjes, rood, februari/maart
Vruchten	gehoornde doosvrucht, circa 1 cm
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	goed vochthoudend
Bodemvochtigheid	kan op droge grond, bestand tegen korte overstroming
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	boombakken, daktuinen
Vorm	hoogstam boom, beverde boom, meerstammige boom
Oorsprong	Noord-Iran en Zuid-Rusland

Parrotia persica is meestal een van de grond af vertakte struik die uitgroeit tot een middelgrote boom met een spreidende grillige takstand. Soms ook als stamboom gekweekt. De stam is lichtgrijs met paarsbruine vlekken en heeft afbladderende schorsplaten. Vooral bij oudere bomen is dit bijzonder decoratief. Jonge twijgen zijn voorzien van opvallende lenticellen. Het glanzende blad loopt donker uit en is veelal scheef van vorm en de bovenste helft van de bladrand is onregelmatig gegolfd. Als belangrijkste sierwaarde geldt de herfstverkleuring in rood, geel en purpertinten. Het zijn vooral oudere exemplaren die bloeien. De bloemen zijn circa 2 cm groot en vallen op door de felrode helmknoppen. In volle bloei is de nog kale struik een bijzondere verschijning. Na de bloei volgen circa 1 cm grote gehoornde bruine vruchten. Oppervlakkig en fijn wortelgestel.